

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **Mgr. V. V.**, proti žalovaným: **1) Nejvyšší státní zastupitelství**, sídlem Jezuitská 585/4, Brno a **2) nejvyšší státní zástupce**, sídlem Jezuitská 585/4, Brno, proti nezákonným zásahům žalovaných, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 3. 2022, č. j. 62 A 114/2021-21,

t a k t o :

- I. Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 3. 2022, č. j. 62 A 114/2021-21, **se ruší.**
- II. Žaloba **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce podal dne 19. 12. 2021 žalobu ke Krajskému soudu v Brně, kterou se domáhal ochrany před nezákonnými zásahy žalovaných. Podle žalobce se žalovaný 1) dopustil nezákonného zásahu tím, že nevedl řádně spis týkající se jmenování žalobce státním zástupcem, neboť do spisu nezařadil listiny specifikované v žalobě. Žalovaný 2) se dopustil nezákonného zásahu tím, že nedohlédl na řádné vedení spisu a nezajistil, aby žalobcem specifikované listiny byly zařazeny do spisu.

[2] Krajský soud přidělil věc žalobce do soudního oddělení 62 A. Dne 11. 1. 2022 poučil žalobce o složení senátu a o možnosti namítat podjatost. Součástí spisu krajského soudu je listina, podle níž byl referujícím soudcem určen předseda senátu JUDr. David Raus, Ph.D.

[3] Dne 16. 3. 2022 krajský soud rozhodl napadeným usnesením o odmítnutí žaloby, a to v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. Podle krajského soudu musel žalobce odhalit jím spatřované nedostatky ve vedení spisu nejpozději dne 1. 7. 2021, kdy do spisu nahlížel. Dvoutříměsíční subjektivní lhůta k podání zásahové žaloby podle § 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), marně uplynula dne 1. 9. 2021. V posuzované věci tudíž byla žaloba podána opožděně a musela být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[4] Proti usnesení podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[5] Stěžovatel namítá, že nesprávné vedení spisu a nezaložení jím specifikovaných listin do tohoto spisu má povahu trvajících zásahů. Jelikož dané listiny dosud nebyly do spisu zařazeny, nemohla uplynout ani subjektivní dvoutříměsíční lhůta k podání zásahové žaloby. Ta proto nemůže být opožděná. Stěžovatel v kasační stížnosti poukazuje i na to, že mu bylo „oficiálně umožněno nahlédnout do celého správního spisu na Nejvyšším státním zastupitelství až dne 1. 7. 2021“ a že součástí záznamu o nahlížení je i jeho námitka nesprávného vedení spisu. Stěžovatel rovněž namítá, že mu krajský soud ani neposkytl možnost se k otázce včasnosti žaloby vyjádřit. Dále stěžovatel brojí proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2022, č. j. 10 As 534/2021-78, z něhož podle něj vyplývá, že nesprávné vedení spisu ani nemůže být nezákonným zásahem. S tímto závěrem stěžovatel nesouhlasí a žádá, aby tato otázka byla postoupena k rozhodnutí rozšířenému senátu.

[6] Žalovaní ve svém vyjádření vyložili, že považují závěr krajského soudu o opožděnosti žaloby za správný. Navrhují proto kasační stížnost zamítnout.

[7] Vyjádření žalovaných bylo stěžovateli zasláno na vědomí.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[9] Kasační stížnost je důvodná, ovšem z jiných důvodů, než namítá stěžovatel. Nejvyšší správní soud totiž zjistil, že krajský soud byl nesprávně obsazen, což je vada, k níž se přihlíží z úřední povinnosti (část III.1 níže). Současně ovšem dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že jsou splněny podmínky pro odmítnutí žaloby (část III.2 níže).

III.1. Nesprávné obsazení soudu

[10] Proti usnesení o odmítnutí žaloby lze podat kasační stížnost pouze z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod toto ustanovení ovšem spadají také případy, v nichž vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, nebo v nichž vada spočívala v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem (viz již rozsudek ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004-98, č. 625/2005 Sb. NSS).

pokračování

[11] Zmatečnost řízení před soudem je nadto vadou, k níž je Nejvyšší správní soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), tedy bez ohledu na to, zda stěžovatel tuto námitku v kasační stížnosti uplatnil či nikoliv (viz např. rozsudek ze dne 5. 5. 2016, č. j. 9 As 15/2016-50, bod 20). V nyní projednávané věci se Nejvyšší správní soud otázkou zmatečnosti přezkoumávaného rozhodnutí krajského soudu zabýval též v souvislosti se souběžně projednávanou věcí sp. zn. 6 As73/2022, v níž stěžovatel obdobnou námitku uplatnil.

[12] Řízení před soudem je zmatečné též tehdy, byl-li *soud nesprávně obsazen* (§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.). Soud je nesprávně obsazen „*nejen tehdy, jestliže místo senátu rozhodoval ve věci samosoudce (...), ale i v případě, že rozhodnutí vydal jiný samosoudce nebo senát, než který k tomu byl povolán platným rozvrhem práce soudu*“ (viz již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 5/2003-32).

[13] V posuzovaném případě Nejvyšší správní soud shledal, že krajský soud byl při vydání napadeného usnesení nesprávně obsazen. Jako člen senátu totiž ve věci neměl rozhodovat Mgr. Petr Šebek, nýbrž soudce Mgr. Filip Skřivan, a to z následujících důvodů.

Obecné principy

[14] Pravidla pro přidělování věcí soudcům obecně upravuje zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). Podle tohoto zákona se rozdělování věcí řídí rozvrhem práce (§ 41 odst. 1), který vydává na období kalendářního roku předseda soudu po projednání s příslušnou soudcovskou radou (§ 41 odst. 2). Zákon o soudech a soudcích stanoví také další formální a obsahové náležitosti rozvrhu práce (§ 41 až § 45).

[15] Tato zákonná úprava, rozvrh práce i podle něj realizované přidělování věcí nicméně musí odpovídat zárukám plynoucím z práva na zákonného soudce. To je garantováno čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), podle něhož *nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon*. Právo na zákonného soudce „*na jedné straně dotváří a upevňuje soudcovskou nezávislost, na straně druhé pak představuje pro každého účastníka řízení stejně cennou záruku, že k rozhodnutí jeho věci jsou povolávány soudy a soudci podle předem daných zásad (procesních pravidel) tak, aby byla zachována zásada pevného přidělování soudní agendy a aby bylo vyloučen – pro různé důvody a rozličné účely – výběr soudů a soudců ad hoc*“ [nález Ústavního soudu ze dne 22. 2. 1996, sp. zn. III. ÚS 232/95 (N 15/5 SbNU 101)].

[16] Rozvrh práce „*musí obsahovat pravidla pro určení, který konkrétní soudce nebo kteří soudci budou ve věci rozhodovat*“ [nález sp. zn. I. ÚS 2769/15 ze dne 15. 6. 2016 (N 115/81 SbNU 795), bod 30]. Zákonným soudcem totiž „*není soudní oddělení (§ 40 odst. 1 zákona o soudech a soudcích), předseda senátu ani soudce zpravodaj (pověřený člen senátu), ale konkrétní rozhodovací formace, jíž bylo svěřeno projednání věci a rozhodnutí o ní*“, tedy „*rozvrhem práce určený samosoudce nebo senát složený z konkrétních soudců*“ [nález sp. zn. I. ÚS 4178/18 ze dne 2. 4. 2019 (N 53/93 SbNU 203), bod 71].

[17] Jiný soudce, jiný senát či senát v jiném složení může věc projednat jen v případě, „*jestliže je absence [soudců určených rozvrhem práce] důvodná. Za takovou je třeba považovat zejména vyloučení soudce z důvodu podjatosti a jeho odůvodněnou nepřítomnost (v důsledku nemoci, dovolené, pracovní cesty apod.)*. Zastoupení soudců se stejně jako složení senátů musí

řídít předem stanovenými pravidly, určenými rozvrhem práce“ [nález sp. zn. III. ÚS 200/98 ze dne 17. 12. 1998 (N 155/12 SbNU 423)]. Jelikož právo na zákonného soudce není absolutní (neomezitelné), může v určitých situacích dojít k odnětí věci původně určenému soudci a jeho nahrazení soudcem jiným. Pro uplatnění této výjimky však musí existovat „přezkoumatelný a z hlediska ústavou chráněných hodnot relevantní důvod, který navíc musí obstát v tzv. testu proporcionality (...) a respektovat rovněž zákonné požadavky na rozvrh práce“ [nález sp. zn. IV. ÚS 3011/20 ze dne 31. 8. 2021, bod 32].

[18] Pravidla pro prvotní přidělení věci soudci či soudcům, stejně jako pravidla pro případné přerozdělení věci musí být „dostatečně transparentní, srozumitelná a přístupná veřejnosti“ [nález sp. zn. I. ÚS 2769/15 ze dne 15. 6. 2016 (N 115/81 SbNU 795), bod 40; nebo nález sp. zn. II. ÚS 3189/16 ze dne 3. 4. 2018 (N 66/89 SbNU 43), bod 42].

[19] Plénium Ústavního soudu shrnulo ústavní požadavky na rozvrh práce tak, že „musí obsahovat transparentní předem stanovená obecná pravidla pro určení konkrétního soudce nebo soudců v senátu, kteří ve věci budou rozhodovat, pravidla pro jejich zastupování v případě jejich důvodné krátkodobé absence či podjatosti i pravidla pro přerozdělování věcí pro případ dlouhodobé absence soudce. Rozvrh práce nemůže prvotní přidělení věci či její přerozdělení přenechat na rozhodnutí soudního funkcionáře, neboť takové uspořádání ohrožuje nezávislost soudců a důvěru veřejnosti v soudní moc a zbavuje účastníky řízení účinné ochrany proti účelové manipulaci“ [nález sp. zn. Pl. ÚS 22/16 ze dne 27. 6. 2017 (N 111/85 SbNU 817; 268/2017 Sb.), bod 37].

Aplikace na posuzovaný případ

[20] Zásahová žaloba stěžovatele byla doručena krajskému soudu dne 19. 12. 2021. Vzhledem k tomu se její přidělení konkrétním soudcům řídilo rozvrhem práce krajského soudu na rok 2021, a to po změnách č. 1 až 12 (změna č. 12 nabyla účinnosti 1. 12. 2021).

[21] Krajský soud přidělil žalobu do soudního oddělení 62 A pod spisovou značkou 62 A 114/2021. Nejvyšší správní soud nezjistil žádnou skutečnost, která by byla způsobilá zpochybnit řádnost přidělení věci do tohoto soudního oddělení. Ani stěžovatel na takovou skutečnost nepoukázal.

[22] Podle rozvrhu práce bylo do soudního oddělení 62 A zařazeno pět soudců, a to:

JUDr. David Raus, Ph.D. – předseda senátu (dočasně přidělen k Nejvyššímu soudu od 1. 1. 2021 do 31. 8. 2021;

Mgr. Petr Šebek – předseda senátu (dočasně přidělen k Nejvyššímu správnímu soudu od 1. 9. 2021 do 28. 2. 2022);

Mgr. Kateřina Kopečková, Ph.D.;

Mgr. Filip Skřivan;

Mgr. Jan Jirásek, Ph.D. – dočasně přidělen ke KS od 1. 1. 2021 do 28. 2. 2021.

[23] Soudce Mgr. Jan Jirásek, Ph.D., přestal být členem soudního oddělení 62 A v souvislosti s ukončením dočasného přidělení ke krajskému soudu, tedy uplynutím dne 28. 2. 2021. Dále je tak třeba zabývat se jen tím, kteří tři ze zbývajících čtyř soudců měli ve věci rozhodnout.

pokračování

[24] Rozvrh práce obsahoval pravidla pro věci přidělené do soudních oddělení s více než třemi členy. V případě oddělení 62 A platilo podle obecné části rozvrhu práce úseku správního soudnictví, bodu 13) odst. (iii), že je-li:

- *referujícím soudem JUDr. David Raus, Ph.D., Mgr. Kateřina Kopečková, Ph.D., nebo Mgr. Petr Šebek, jedná senát ve složení: JUDr. David Raus, Ph.D., Mgr. Kateřina Kopečková, Ph.D., Mgr. Petr Šebek;*
- *referujícím soudem Mgr. Filip Skřivan, jedná senát*
 - a) *v liché věci ve složení: JUDr. David Raus, Ph.D., Mgr. Kateřina Kopečková, Ph.D., Mgr. Filip Skřivan;*
 - b) *v sudé věci ve složení: JUDr. David Raus, Ph.D., Mgr. Petr Šebek, Mgr. Filip Skřivan.*

V době od 1. 1. 2021 do 31. 8. 2021 jedná senát ve složení Mgr. Petr Šebek, Mgr. Kateřina Kopečková, Ph.D., Mgr. Filip Skřivan.

V době od 1. 9. 2021 do 31. 12. 2021 jedná senát ve složení JUDr. David Raus, Ph.D., Mgr. Kateřina Kopečková, Ph.D., Mgr. Filip Skřivan.

[25] Nejvyšší správní soud dále zvažoval, podle kterého z pravidel proběhlo prvotní přidělení věci, tedy určení, kteří konkrétní soudci mají ve věci rozhodnout. Taková pravidla rozvrh práce musí obsahovat (body 16 a 19 výše).

[26] Jelikož každé z citovaných pravidel je formulováno shodně a stanoví, v jakém složení senát „jedná“, je na místě vykládat tato pravidla tak, že plní stejnou funkci, tedy že každé z nich slouží i k prvotnímu přidělení věci. První část těchto pravidel není časově omezena, a má tedy obecnou povahu. Tato obecná pravidla určují složení senátu na základě kritéria referujícího soudce. Druhá část pravidel je oproti tomu časově omezena (leden až srpen 2021 a září až prosinec 2021), a má tedy zvláštní povahu. Uplatnění zvláštních pravidel pak vylučuje použití pravidel obecných.

[27] Protože stěžovatelova věc napadla do oddělení 62 A v době od 1. 9. 2021 do 31. 12. 2021, mohla a musela být podle zvláštního pravidla pro toto období přidělena pouze senátu ve složení JUDr. David Raus, Ph.D., Mgr. Kateřina Kopečková, Ph.D., Mgr. Filip Skřivan. Obecná část ustanovení rozvrhu práce, která složení senátu odvozuje od kritéria referujícího soudce, se tedy neuplatnila. Jelikož konkrétní složení senátu bylo dáno přímo zvláštním ustanovením rozvrhu práce, není pro posuzovanou věc relevantní judikatura, podle níž složení senátu nemůže záviset na uvážení některého ze soudních funkcionářů či (řídícího) předsedy senátu.

[28] Dále je třeba zabývat se tím, zda pozdější rozvrh práce či jeho změny neodůvodňují i změnu ve složení senátu příslušného k rozhodnutí stěžovatelovy věci. Teprve v případě nalezení takového pravidla lze zkoumat, zda ze zákonných a ústavních hledisek ob stojí.

[29] Rozvrh práce krajského soudu na rok 2022 ve znění účinném od 1. 1. 2022 nezměnil složení soudního oddělení 62 A. Teprve změnou rozvrhu práce č. 2 účinnou od 1. 3. 2022 bylo složení tohoto soudního oddělení pozměněno. U soudce Mgr. Filipa Skřivana byl doplněn text, že tento soudce je „v soudním odd. do 28. 2. 2022“. Zařazení tohoto soudce tedy bylo změněno tak, že počínaje dnem 1. 3. 2022 již nebyl členem soudního oddělení 62 A.

[30] Zároveň byla změnou č. 2 dotčena i obecná část rozvrhu práce úseku správního soudnictví. Text pod bodem 13), dosud upravující pravidla pro přidělování věcí v odděleních s více než třemi členy, byl vypuštěn a nahrazen následujícím textem: „*Věci napadlé dle dřívějších verzí rozvrhu práce soud (samosoudce, senát) projednává a rozhoduje, je-li to objektivně možné a není-li zákonem předpokládaným opatřením stanoveno jinak, ve složení určeném ke dni nápadu, a to i kdyby posléze došlo ke změnám v obsazení jednotlivých soudních oddělení*“.

[31] Od 1. 3. 2022 mohl předseda senátu Mgr. Petr Šebek opět vykonávat soudcovskou činnost v soudním oddělení 62 A krajského soudu. Dnem 28. 2. 2022 totiž skončilo jeho dočasné přidělení k Nejvyššímu správnímu soudu.

[32] Ode dne 1. 3. 2022 tak soudní oddělení 62 A mělo tři členy. Těmi byli předseda senátu JUDr. David Raus, Ph.D., předseda senátu Mgr. Petr Šebek a soudkyně Mgr. Kateřina Kopečková, Ph.D.

[33] Právě v tomto složení vydal krajský soud i napadené usnesení o odmítnutí žaloby pro opožděnost.

[34] Rozvrh práce ovšem neobsahuje žádné pravidlo, podle něhož by kvůli „odchodu“ Mgr. Filipa Skřivana z oddělení 62 A nebo kvůli „návratu“ Mgr. Petra Šebka z dočasného přidělení mělo dojít k přerozdělení věcí. Rozvrh práce naopak výslovně zakotvil pravidlo, že věc má být rozhodována „*ve složení určeném ke dni nápadu, a to i kdyby posléze došlo ke změnám v obsazení jednotlivých soudních oddělení*“. K nahrazení soudce Mgr. Filipa Skřivana jako člena senátu soudcem Mgr. Petrem Šebkem tudíž rozvrh práce neposkytuje žádnou oporu.

[35] Nejvyšší správní soud shrnuje, že stěžovatelova žaloba napadla v oddělení 62 A senátu složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., soudkyně Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a soudce Mgr. Filipa Skřivana. Žádné pravidlo, podle něhož by došlo ke změně ve složení senátu, nebylo v rozvrhu práce ani některé z jeho změn zakotveno. Podle rozvrhu práce tak měla být žaloba stěžovatele rozhodnuta senátem v uvedeném složení.

[36] Nejvyšší správní soud nezjistil, že by soudce Mgr. Filip Skřivan věc nemohl rozhodnout. Předseda senátu 62 A k dotazu Nejvyššího správního soudu v řízení pod sp. zn. 6 As 73/2022 nesdělil, že by soudce Mgr. Filip Skřivan musel být při rozhodování zastoupen jiným soudcem. Jelikož řízení pod sp. zn. 6 As 73/2022 a řízení v posuzované věci se obě týkají rozhodnutí vydaných v totožný den totožnými soudci téhož krajského soudu a jeho oddělení, a nadto ve věci stejného stěžovatele, nepokládal Nejvyšší správní soud za potřebné se na předsedu senátu znovu obracet.

[37] V posuzované věci krajský soud rozhodl o odmítnutí žaloby v nesprávně složeném senátu, neboť namísto soudce Mgr. Filipa Skřivana rozhodoval jako člen senátu Mgr. Petr Šebek. Kvůli nesprávnému obsazení soudu je usnesení krajského soudu zatíženo zmatečností a musí být zrušeno.

III.2. Odmítnutí žaloby

[38] Podle § 110 odst. 1 s. ř. s., *jestliže již v řízení před krajským soudem byly důvody pro zastavení řízení, odmítnutí návrhu nebo postoupení věci, rozhodne o tom současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu Nejvyšší správní soud*.

pokračování

[39] Stěžovatel se žalobou ze dne 19. 12. 2021 domáhal ochrany před dvěma zásahy. Žalovaný 1) se podle stěžovatele dopustil nezákonného zásahu tím, že nevedl řádně spis týkající se jmenování žalobce státním zástupcem, neboť do spisu nezařadil listiny specifikované v žalobě. Žalovaný 2) se dopustil nezákonného zásahu tím, že nedohlédl na řádné vedení spisu a nezajistil, aby žalobcem specifikované listiny byly zařazeny do spisu.

První zásah

[40] První z žalovaných zásahů spočívá v nezařazení konkrétních listin do spisu. Nezařadí-li správní orgán listinu do spisu, ač je v jeho dispozici a jsou k tomu splněny všechny podmínky, jde o jednorázové jednání (faktickou nečinnost, omisi) a následná absence dané listiny ve spise je toliko trvajícím důsledkem tohoto jednání. Žalovaný zásah tedy nemá povahu trvajících zásahu, jak jej vymezuje nálezný sp. zn. II. ÚS 635/18 ze dne 15. 5. 2018 (N 94/89 SbNU 387), nýbrž toliko jednorázového zásahu s trvajícím účinkem.

[41] Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba na ochranu před nezákonným zásahem *podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu*. Podle § 84 odst. 2 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty prominout.

[42] Stěžovatel do spisu, který podle něj vykazuje jím specifikované nedostatky, nahlédl dne 1. 7. 2021. To plyne jednak ze záznamu o nahlížení do spisu, jednak to stěžovatel výslovně uvedl v kasační stížnosti. Nejpozději v uvedený den tedy stěžovatel zjistil, že ve spise nejsou obsaženy jím specifikované dokumenty, a dozvěděl se tedy o nezákonném zásahu. Dvouměsíční subjektivní lhůta k podání zásahové žaloby mu tak marně uplynula dne 1. 9. 2021. Jeho žaloba ze dne 19. 12. 2021 tedy byla v části týkající se prvního zásahu podána opožděně, a proto musí být odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[43] Vzhledem k tomu se není třeba zabývat tím, zda byly splněny další podmínky pro věcné posouzení žaloby či zda by vůbec mohly být naplněny všechny znaky nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s.

Druhý zásah

[44] Druhý z žalovaných zásahů spočívá v tom, že žalovaný 2) nedohlédl na to, aby stěžovatelem specifikované listiny byly zařazeny do spisu.

[45] Vykonávání nebo naopak nevykonávání „dohledu“ nad řádným vedením spisu ze strany žalovaného 2) by přímo působilo toliko na úřední osoby podílející se na činnosti žalovaného 1) a teprve v důsledku jejich činnosti by listiny do spisu byly nebo naopak nebyly zařazeny. Nevykonávání dohledu ze strany žalovaného 2), které stěžovatel učinil předmětem žaloby, tedy není jednáním, které by stěžovatele mohlo *přímo* zkrátit na jeho právech. Vzhledem k této povaze nemůže být popsání jednání zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. U druhé části žaloby tak není splněna podmínka řízení spočívající v myslitelném tvrzení nezákonného zásahu, a tato část žaloby proto musí být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, ŽA VES, bod 115).

IV. Závěr a náklady řízení

[46] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud zrušil usnesení krajského soudu a současně rozhodl o odmítnutí žaloby (§ 110 odst. 1 věty první, části věty za středníkem s. ř. s.).

[47] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud se zřetelem k celkovému výsledku řízení před správními soudy podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něžž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost Nejvyšší správní soud v takovém případě nevrací (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2021, č. j. 4 Azs 187/2020-49, č. 4263/2021 Sb. NSS). Za podanou žalobu byl žalobci soudní poplatek vrácen krajským soudem, a byť bylo usnesení krajského soudu v celém rozsahu zrušeno, po žalobci nemůže být z tohoto důvodu vrácení poplatku nárokováno, neboť žaloba byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu